

XIX/3
ČERVEN 2017
5,- Kč

KOKORSKÉ NOVINY

Občasník pro občany městečka Kokory a nejen pro ně

Pohled na Kokory z kalábské cesty

Foto redakce

Fotografie z akce „Uklidíme Česko, Kokory i les“ byla v minulém čísle příliš malá. Ve větším je to přece jen lepší a děti i rodiče se spíše poznají. Škoda, že jehličňanu vpravo se tak nepěkně deformovala koruna. Podívejte se na místě.

Foto LR

ÚVODNÍK

Příprava na červnové číslo KN, jak už to bývá, začíná už koncem dubna, po odeslání KN XIX/2 k editaci. Jaro má být už v plném proudu, ale zatím se vedou spory, jak moc poškodily ranní mrazy kvetoucí stromy, přísadu či brambory a jak dlouho po Jiřím bude ještě mrazivo.

Podrobněji čtěte uvnitř listu v rubrice KOKORSKÉ POČASÍ. Dnes na „Medarda“ už je nastupující léto v plném proudu. Na titulní stránce připomínáme ještě akci „Uklidíme Česko, uklidíme Kokory“. Tato velmi silná skupina rodičů a dětí se vydala na úklid zejména proti proudu Olešnice a celkem směrem severním a přidala úklid obecního lesa. Druhá skupina „Sousedé“ vyrazila z hřiště (foto před odchodem P. K.) po proudu Olešnice až po Kaláb. Celá akce má určitě svůj praktický i výchovný význam a byla úspěšná. Po pěkných dnech první poloviny června, konečně 16. 6. zapršelo, ale srážkový deficit zatím trvá. Kš

ZASTUPITELSTVO OBCE KOKORY

Zastupitelstvo se konalo dne 19. 4. 2017 a ze svého jednání přijalo následující usnesení:

Zastupitelstvo obce Kokory schvaluje

- program zasedání Zastupitelstva obce Kokory dne 19. 4. 2017.
- schvaluje ověřovatele zápisu: Ing. Vojtěcha Francišku a Ing. Zdeňka Děrdu.
- Závěrečný účet Obce Kokory za rok 2016 bez výhrad, který obsahoval vše dle § 17 zák. č. 250/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů.
- převod výsledku hospodaření obce Kokory za rok 2016 z účtu 431 na účet 432.
- účetní závěrku Obce Kokory za rok 2016 sestavenou ke dni 31. 12. 2016, včetně výsledku hospodaření za účetní období 2016.
- rozpočtové opatření č. 1/2017.
- Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a smlouvu o právu provést stavbu č. IZ-12-8000359/SOBSVB-003 mezi Obcí Kokory a ČEZ Distribuce, a.s. Děčín IV-Podmokly
- veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí neinvestiční dotace mezi Obcí Kokory a TJ Sokol Kokory ve výši 130.000,-- Kč.

Zastupitelstvo obce Kokory bere na vědomí:

- kontrolu plnění usnesení z minulého zasedání zastupitelstva ze dne 15. 2. 2017 a 1. 3. 2017.
- došlou poštu, všeobecné informace a zprávu o činnosti rady obce a přijatých usneseních z jednání dne 22. 2. 2017, 8. 3. 2017 a 5. 4. 2017.

Hana Zittová, starostka obce

Z OBECNÍHO ÚŘADU SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Tentokrát jsou pravidelné rubriky naší společenské kroniky vzácně vyvážené, narození, manželství a úmrtí občanů vždy po jedné „položce“. Jen výročí 80 a více let od narození občanů má 6 oslavenců.

NAROZENÍ DĚTÍ

Dne 17. 4. 2017 se narodil chlapec Vojtěch Navrátil

Srdečně vítáme nového občana mezi nás. Ať prospívá ve zdraví a pohodě k radosti rodiny i našeho občanského společenství.

UZAVŘENÍ MANŽELSTVÍ

Na den 24. 6. 2017 se připravuje na OÚ Kokory obřad uzavření občanského sňatku.

ÚMRTÍ OBČANŮ

Dne 10. 5. 2017 zemřel náhle pan **Josef Jemelka** ve věku 59 roků. Budiž čest jeho památce, necht' odpočívá v pokoji.

Z pohřbu pana Josefa Jemelky

Foto KN

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

Dne 6. 7. se dožívá věku 83 let pan Metoděj Rygal

Dne 6. 7. oslaví 80 roků paní učitelka Danuše Ježíková

Dne 18. 7. se dožívá věku 91 let pan Antonín Doležel

Dne 25. 7. dovrší 87 let pan Oldřich Dočkal

Dne 28. 7. dosáhne věku 84 let pan František Trávníček

Dne 18. 8. se dožívá 84 let paní Jana Zapletalová

Všem jubilantům srdečně blahopřejeme za obec, redakci KN i spoluobčany. Do dalších let přejeme hodně zdraví a pohody v kruhu jejich blízkých. Zvláště přejeme k požehnané jedenadevadesátce.

Paní učitelka Ježíková je sice občankou města Přerova, ale v Kokorské škole a posléze v obecní knihovně sloužila dětem i široké občanské a čtenářské veřejnosti od roku 1958 až do roku 2016, tedy **úctyhodných 58 let**. Za všechnu vzdělávací a osvětovou práci jí místo mezi kokorskými jubilanty právem náleží. A upřímné poděkování a blahopřání k tomu přidáváme.

UDÁLOSTI V OBCI

Dne 12. 08. 2017 se bude konat tradiční předhodové odpoledne. V rámci této akce bude probíhat rovněž známá **Gastrosoutěž 2017**, která má letos téma: „**Z babiččiny kuchařky – sladké moučníky a slané pochutiny**“.

Žádáme všechny ochotné a soutěživé hospodyně a další občany, aby se přišli předvést se svými výrobky na tuto oblíbenou soutěž. *IL*

Dne 6. 7. 2017 se koná tradiční pouť na sv. Hostýn. Kdo má zájem o tento zájezd, může se přihlásit na Obecním úřadě Kokory nebo v místním kostele v zářistí do konce června. Cena zájezdu 170,—Kč. Děti do 15 let 80,—Kč. *IL*

ŠKOLNÍ PRÁZDNINY

mají v naší obci již ustálenou podobu. Akce myslivců, akce celoo-
becní ve spolupráci obce s hasiči, se Sokolem a malou kopanou, akce
Sousedů, turnaje národní házené, srazy absolventů kokorské školy, tra-
diční hody. Udělejte si předběžný rozvrh, bude toho dost, ať to všechno
stihnete.

Tradičně připomínáme alespoň **sraz ročníku 1938**, konaný pod zná-
mým a vícekrát opakovaným heslem „**Ve čtvrtek po hodech, v pravé
poledne**“. Je to opravdu jen připomínka, protože „skoroosmdesátníci“
už trochu zapomínají. Věříme, že postupně dostaneme informace také
o dalších srazech, pokud možno včetně fotografie. *KŠ*

DĚTSKÝ DEN V KOKORÁCH

V rámci oslav Mezinárodního dne dětí bylo i pro naše a přespol-
ní děti připraveno na sobotu 3. 6. 2017 zábavné odpoledne na Starém
hřišti pod Bramborem. Byl krásný letní den a děti zodpovědně plnily
přichystané disciplíny, jejichž seznam obdržely při vstupu na akci. Pro
letošní rok bylo oblíbené stanoviště myslivosti nahrazeno rýžováním
zlata a hned vedle tvoření figur z nafouknutých balonků. Rýžování zlata
zaujalo i některé rodiče, kteří se dotazovali na pravost zlatých střípků.
Děti poctivě promývaly na lžičce písek a střádaly vytěžené zlato do
připravených kelímků.

Starí zlatokopové by se podivili.

Foto H.Z.

Zbohatnout chtěli i dospělí. Inu, zlato je zlato.

foto H.Z.

Očekávané malování na obličej již tradičně nebralo konce, každé dí-
tko se chtělo proměnit v něco neobvyklého a tajuplného. Za odpolední
snažení a sportovní výkony byly přichystány hezké odměny a každý si
vybral hezky vymalovanou obálku se štěstím. V podvečer byl zapálen
táborák a všichni soutěžící opékali na ohni špekáčky

Chtěla bych poděkovat touto cestou zejména všem členům hasičské-
ho spolku za zorganizování celé akce, členům malé kopané za zapůjčení
her a nafukovacího hradu, dále všem sponzorům za poskytnuté dary
a dalším dobrovolníkům, kteří vždy rádi a obětavě pomohou při orga-
nizaci akce pro děti.

Starostka

*Očekávané malování na obličej probíhalo už v příjemném podvečerním
stínu starého hřiště.*

Foto H. Z.

CHMELOVÉ JARO V ZEMĚDĚLSKÉM DRUŽSTVU

Pro rok 2017 se naše plochy chmelnic opět rozrostly o 5,5 ha a Ze-
mědělské družstvo **Kokory** si upevnilo pozici největšího pěstitele Ža-
teckého poloraného červeňáku v Tršické oblasti. Pěstujeme chmel na
194 ha, 33 ha v Nelešovicích, 35 ha v Čekyni a 126 ha v Kokorách.

Na středisku chmele zaměstnáváme 20 stálých pracovníků a stovky
brigádníků na jarní práce a později na sklizeň chmele. Pěstování této
plodiny se bez ruční práce ještě dlouho neobejde.

Zemědělství je krásné pro svou rozmanitost a nepředvídatelnost.
V letošním roce nám při jarních pracích počasí moc nepřálo, dlouhou
dobu byly nízké teploty a deštivo, nedalo se na chmelnicích pracovat.

Přes tyto obtíže traktory s ořezávací chmelových babek vyjely do
chmelnice 8. dubna, následované plošinami, ze kterých naše pracovní-
ce navazovaly vodičí drátky na konstrukci chmelnice.

Od 29. dubna, již v tradičním termínu, začalo zapichování chmelo-
vých drátku a následně navádění chmelových výhonů na tyto drátky.
Těchto prací se účastnili studenti z Albrechtovy střední školy z Českého
Těšína, v počtu 60 žáků, vystřídali je studenti a učni ze SOŠ a SOU
podnikání a služeb z Jablunkova, ve stejném počtu. Zbylé plochy po-
mohla zvládnout Střední škola zemědělská z Přerova a pracovní skupi-
ny ze Slovenska.

Navádění chmelových výhonů na zapíchané drátky si také již tra-
dičně vyzkouší na ploše cca 30 ha zaměstnanci družstva, při takzvané
pracovní povinnosti, která se těší „všeobecné oblibě“.

Pohled do roviny Hané a přírodní živiny pro kokorský chmel.

Foto L.L., archiv družstva.

Všechny tyto práce byly zvládnuty 28. května, za což patří všem, kdo se na nich podíleli, zasloužený dík.

V současné době ve chmelnicích již můžeme potkat jen plošinky s děvčaty, která dotáčejí odkloněné vršky rév, rozmetadla provádějící přihnojení a samozřejmě postřikovače, abychom chmel uchránili před škůdci a chorobami.

Závěrem je asi na místě zmínit ještě jednu podstatnou, pro nezasvěceného těžko postřehnutelnou, změnu. **Na středisku chmele od roku 2017 byl jmenován nový vedoucí a to paní Lenka Jemelková.** Jak praví přísloví, král je mrtev, ať žije král. Ano v Kokorách máme novou chmelovou panovnici a já, jako předseda družstva, jí mohu popřát jen pevné zdraví, pevné nervy a úspěch se určitě dostaví.

Ing. Vladimír Lichnovský

SVATÝ FLORIÁN

V neděli 30. 4. 2017 se konala mše svatá obětovaná za sv. Floriána, patrona všech hasičů. Ráno se u kostela sešlo několik hasičských sborů v uniformách, kde se seřadili a postupně vcházeli dovnitř. V kostele byli i občané jako každou neděli, takže bylo plno. Pan farář odsloužil mši svatou a popřál hasičům mnoho štěstí u výjezdů v letošním i příštím roce. Po mši následovalo focení u obecního úřadu a poté menší občerstvení v místní restauraci. Rádi bychom poděkovali těmto sborům za účast na mši za svatého Floriána: Citov, Císařov, Rokytnice, Kokory, Luková, Nelešovice.

Svátek svého patrona svatého Floriána oslavili v Kokorách členové 6 hasičských sborů.

Foto a text archiv hasičů

Hasičské sbory vstupují na kokorský hřbitov

Foto archiv

Z MATEŘSKÉ A ZÁKLADNÍ ŠKOLY KOKORY

V úterý 16. května se děti mateřské školy Kokory zúčastnily atletických přeborů v Přerově.

Děti soutěžily ve třech disciplínách - běh na 20 m, skok z místa, hod míčkem. V hodu míčkem obsadila krásné 3. místo Elenka Rýcová.

Gratulujeme!!!!

Děvčata z kokorské MŠ na závodech v Přerově.

Foto archiv MŠ

BESÍDKA MŠ KE SVÁTKU MATEK

Za vydařeného skoro letního počasí, proběhla v neděli 14. května na školním hřišti besídka ke Svátku maminek.

Vystoupily na ní děti z MŠ Kokory s bohatým programem plným tanečků a básniček pro maminky. A potěšily nejen maminky, ale i ostatní členy rodiny, kteří se zde sešli v hojném počtu.

Maminky byly obdarovány sladkou pozorností od OÚ Kokory a na závěr si společně s dětmi vyrobily vázičky, ve kterých si domů na památku odnesly kytičky od dětí.

Kytička pro maminku.

Foto archiv MŠ

VÝLET MŠ KOKORY NA HRAD BOUZOV

Ve středu 17. května se děti z MŠ vydaly na výlet na hrad Bouzov. Sluníčko svítilo na cestu a děti byly ohromené velikostí hradu. Připomněly si, že se na něm točila pohádka o princezně Jasněnce.

Po hradě nás provázel Večerníček a pohádkové postavičky – Bob a Bobek, Rumcajs s Mankou, Pat a Mat a další, které hrály dětem krátké scénky a pověděly jim, jak to na hradě dříve chodilo. Děti plnily různé úkoly a na konci je čekal dáreček a sladká odměna. Na své si přišly i paní učitelky, zahrály si hudební pohádku o kozlíku Matějovi.

Děti byly plné zážitků a výlet se jim moc líbil.

S.P.

Hradní studna i celý hrad Bouzov – samá tajemství.

Foto MŠ

VÝJEZD DĚTÍ ZŠ NA OSLAVU SVÁTKU MATEK

V neděli 14. 5. 2017 panovalo na hřišti v Nelešovicích slunečné jarní počasí. Před venkovním pódiem se na lavičkách sešlo mnoho diváků místních i z okolí oslavit Den matek, posedět a popovídat si.

Žáci naší školy zpestřili oslavu vystoupením, které uváděly dvě sympatické moderátorky **Jolana Drabišáková** a **Marie Mičkalová**. Zazněly tóny trubky, pozounu i zobcových fléten, zpěv i verše, pobavilo raper-ské vystoupení chlapecké skupiny a sóla mažoretek. Slavnostní náladu a příjemnou pohodu nedělního odpoledne umocnily ještě kytičky pro maminky a babičky, občerstvení a sladká odměna pro účinkující.

Žáci, kteří v Nelešovicích vystupovali: **Laura a Gábina Horákové** (mažoretky, flétna), **Tereza Zlámalová** (trubka a přednes), **Jakub a Ema Děrdovi** (flétna, zpěv), **Aneta Horáková** (zpěv), **Tatána Hluší** (mažoretky), **Martin Mičkal** (pozoun), **Nikola Rýcová** (flétna), **Lukáš Příkryl** (přednes), **Vojta Temlík s Adamem Drobným a Jirkou Zapletalem** (rapeři), **Jakub Remiaš** (přednes), **Lucie Habáňová** (přednes), **Veronika Matuškovířová** (zpěv), **Patrik a Ester Spáčilovi** (flétna), **Adéla Chroboková** (přednes).

Mgr. Šárka Vašinová

LESNÍ PEDAGOGIKA PRO PRVNÍ A TŘETÍ TŘÍDU

V pátek 5. 5. se vypravili žáci 1. a 3. třídy za dobrodružstvím do lesa. Jako každý rok, i letos naši školu navštívili zkušení lesníci, kteří pro děti připravili zábavu s lesní tematikou. Děti prožily v lese celé dopoledne. Dozvěděly se spoustu nových poznatků a zajímavostí o přírodě, zopakovaly si pravidla chování v lese a zahrály si několik pohybových her spojených s hádankami a kvízy. Nakonec lesníci všem žákům rozdali malé dárečky a děti odcházely z lesa nadšené a příjemně unavené.

Mgr. Jana Oslancová

DEN DĚTÍ

Oslava Dne dětí (tentokrát v režii Základní školy) probíhala v pátek 9. června na starém kokorském hřišti. Devátáci s paní učitelkou si pro ostatní děti připravili „PEVNOST BOYARD“. Na stanovištích, která byla rozmístěna po hřišti, plnili žáci jednotlivé úkoly. Za každou disciplínu získali indicii, nasbíraná slova je měla přivést k jednomu heslu.

Kdo si zapsal na kartičku slova jako: začátek, konec, boj, výzva, radost, smutek, láska...dospěl ke správnému heslu ŽIVOT. A jak o život pak také děti hledaly slíbenou odměnu, tu měla každá skupinka ukrytou na určeném místě v okolí hřiště. Díky smíšeným skupinám (1 družstvo = vybraní žáci od první do osmé třídy) se nám potvrdilo, že děti jsou schopny spolupracovat, pomáhat si, vzájemně se povzbuzovat a fungovat jako tým. Počasí nám přálo, děti se pobavily a poskočily tak zase o krůček blíž vytouženým prázdninám.

Mgr. Miroslava Medříková

V jarním lese je krásně, jak dokládá další foto z archivu MŠ.

KARLOV POD PRADĚDEM – OZDRAVNÝ POBYT ZŠ

Týden od 15. do 19. května jsme prožili společně s dětmi z prvního stupně kokorské školy v krásné přírodě Jeseníků.

Byli jsme ubytovaní v horské chatě Soliter přímo ve ski – areálu Malá Morávka, Karlov pod Pradědem. Zatímco v dopoledních hodinách jsme se věnovali výuce dětí, odpoledne patřilo hrát a soutěžit s animátorkami, které měly pro děti připravený program na kouzelnické téma. Během pobytu jsme navštívili také bazén jednoho místního hotelu a udělali jsme si výlet do lesa. Dětem se velmi líbilo závěrečné opékání špekáčků u táboráku a doslova nadšené byly z večerní stezky odvahy.

Děti z kokorské školy vás na fotografii z archivu školy zdraví z ozdravného pobytu v Jeseníkách.

Cestou zpět jsme se zastavili v Pradědově galerii v obci Jiříkov, kde si děti prohlédly zajímavé dřevěné sochy, vystoupaly na rozhlednu, ze které pozorovaly daňky a pohrály si na dětském hřišti. Na závěr si měly možnost koupit občerstvení a suvenýry a pak už nás čekal příjezd domů a přivítání se s rodiči.

Všichni jsme byli velmi spokojeni, k čemuž určitě přispělo i nádherné počasí během celého týdne.

Mgr. Jana Novotná

OSM POKOLENÍ - POKRAČOVÁNÍ

V dubnovém čísle našich novin jsme mohli společně sledovat nástup bratrů Geislerových na učitelské místo do Kokor (nejprve František a posléze Antonín), jak to popisuje Antonínova dcera Berta ve spisku OSM POKOLENÍ, ze kterého i nadále (na pokračování) plně vycházíme.

Berta (později industriální učitelka) se narodila v Rokytnici 19. října 1855, takže se do Kokor s rodinou přistěhovala ve věku 4 měsíců, můžeme ji tedy s trochou tolerance považovat za roditelkou Kokoračku. Přímě v Kokorách se pak **zrodili** její mladší sourozenci Anna 1858, Marie 1860, Antonín 1862, Karla 1864, Josef 1866 a Jan 1869. Je až obdivuhodné, že každého z nich provází mimořádně silný jedinečný životní příběh a můžeme říci i „světská sláva“, kterou jsme i v našich Kokorských novinách v minulosti opakovaně zmínili.

Ze zápisů paní Berty dále citujeme: Výchova v rodině byla vedena pěstováním lásky k Bohu, rodině a práci. Oba rodiče byli velmi dobří, třebaš i přísní. Bezpodmínečná poslušnost byla požadavkem kladeným vzhledem k dětem na prvé místo s plnou důsledností. Otec brával děti již od 5. roku, jak k němu dospívaly, s sebou do školy. Ve třetím školním roce začínalo se s vyučováním němčině a to vždy po vyučování. To se jevílo nutným v době, kdy českých škol středních ještě nebylo. Otec přibíral k tomuto učení i jiné žáky kokorského obvodu, aby připravoval je spolu s vlastními dětmi do středních škol a byl vždy naplněn opravdovou radostí, když žáci, kterým se mimo svou povinnost tak věnoval, prospívali ve studiích. A to stávalo se skoro obvykle. Byli z jeho žáků později lékaři, kněží, učitelé, profesori a jiní. Mnoho dojemné lásky a potěšitelné vděčnosti bylo od nich projevováno v pozdějších letech starému učiteli. Nikdy totiž neopomenuli v dobách prázdnin, naskytla-li se jen trochu vhodná příležitost, navštívit „pana rektora“, jak byl vždycky ode všech občanů jmenován.

V soukromém životě byli rodiče velmi starostliví o svou četnou rodinu. Zařídili domácí hospodářství, chovali v něm vždycky hojnost rozmanité drůbeže, ne pro parádu, ale vždy pro prospěch domácnosti, časem přikupovali i dobytek i pole. Své dcery vedli hlavně k tomu, aby mimo školní vzdělání měly dobrý smysl pro domácnost a samostatné a hospodárné její vedení. Zahálka nebyla trpěna vůbec. Zato zpěvu bylo v domě vždycky dost a byly to hlavně dcery, kterým otec pěvecké umění pilně vštepoval. Mohl na jejich delší pobyt v domě více počítati, než na hochy, kteří pravidelně odcházeli brzy na studie.

Horlivá činnost školní i mimoškolní, kterou Antonín Geisler brzy se stal známým v širším kruhu, měla za následek, že byl povolán do okresní školní rady okresu Kroměřížského, v kteréžto funkci setrval dlouhou řadu let.

Roku 1871 byla založena v Kokorách Občanská záložna. U její kolébky stáli přední občané kokorští i z okolních obcí; první volby konaly se 5. března 1871 a byli v nich zvoleni: předsedou P. Jan Mikscha (psáno dle autorky), místopředsedou Čeněk Bartoník, pokladníkem a účetním Antonín Geisler, členy výboru Čeněk Peřina, Hynek Kolář, Čeněk Zavadil a Jan Ošťádal. Ústav záhy zdárně prosperoval a byl důležitým hospodářským činitelem celého okolí Kokor.

Roku 1872 byly už poměry manželů Geislerových zásluhou jejich neochabujícího a poctivého úsilí tak utěšené, že si mohli postavit naproti kaple Sv. Františka jednopatrový domek. Otec se zřejmou zálibou říkal domku „náš statek“, a toto pojmenování nezůstalo platné pouze pro rodinu, ale ujalo se v Kokorách vůbec a název „na statku“ se stal všeobecným. Nenastěhovala se však rodina do vlastního domu hned, protože měla naturální byt ve škole spolu i s dosti rozsáhlou zahradou.

Přízemní byt na statku, pozůstávající z letní a zimní kuchyně a dvou pokojů s příslušenstvím, byl pronajat manželům Kellerovým a tito za mírné počítané nájem vykonávali zde rádi domovnícky úřad a opatrovali celý dům svědomitě. Hospodářskou přístavbu a malou zahradu za ní se stodolou ponechali si k užívání noví majitelé, aby sem mohli svázeti úrodu se svých polí a píci pro dobytek. V poschodí byla umístěna na nějakou dobu kokorská Záložna, než se podařilo získati pro ni prostornější místnosti jinde.

Roku 1886 byl dán Antonín Geisler do výslužby a teprve tehdy došlo k přestěhování rodiny pod vlastní krov. Stalo se tak na sklonku prázdnin téhož roku a Antonín Geisler žil „na statku“ v klidu ještě 7 roků.

Někdejší „Geislerův statek“ s pozdější Markovou kovárnou. fotoKN

Z doby před více než sto lety se vrátíme (zejména pro ty mladší) do současnosti či minulosti nedávné. Někdejší Geislerův „statek“, samozřejmě zůstal na svém místě naproti kapličce a je dnes po úpravách rodinným domem Oldřicha Marka č.p. 164. V obecní kronice, v záznamu někdy kolem roku 1947, uvádí Alois Válek jako hospodáře Oldřichova otce Aloise Marka. Pamětníci si vybavují hrdý živnostenský štít nad kovárnou (přístavba k domu 164) „**Alois Marek – zkoušený kovář a podkovář**“. Koně zde pomáhal kovat, jak sám vzpomíná, (jako mladík) i současný pamětník, pan Metoděj Rygal.

Do domu, ve kterém byla kdysi dočasně nejen „Občanská Záložna“, ale také kokorská pošta a Geislerova hudební škola, se budeme ve vzpomínkách paní Berty ještě vracet. Již v příštím čísle KN si připomeneme, jak se do čísla 164 k rodičům a prarodičům sjížděla na svátky a prázdniny široce rozvětvená a soudržná rodina kokorského nadučitele, varhánka a skladatele, ale i známého veřejného činitele Antonína Geislara. Půjdete-li kolem pomníku Geislerových vlevo při vstupu ze schodiště na kokorský hřbitov, přečtete si nápis na zadní straně pomníku od zídky, který byl z původního pomníku zachován a ponechán jako originál. Zároveň přitom poděkujeme všem, kteří přidávají drobnou květinovou výzdobu kolem pomníku a také např. náročnou očistu mramorového povrchu.

KŠ

BARMA, ZEMĚ ZLATÝCH PAGOD - PRVNÍ POKRAČOVÁNÍ

S naší cestovatelkou Zuzanou Habáňovou se znovu vracíme do tropů, divoké přírody i osobitých železnic, mnichů a chrámů, tedy do Myanmaru, neboli Barmy. Škoda, že s velkého množství fotografií musíme z technických důvodů jen vybírat. Na úvod přidáme obrázek impozantního viaduktu, patřící ještě k minulému textu. Všechny použité fotografie jsou z archivu cestovatelky, snad je uvidíme ještě jednou na některé z příštích besed u nás v Kokorách. Další pokračování cesty popisuje už naše Zuzana sama.

Krajina v Barmě. Buvol nechybí vůbec nikde. Projdeme?

Lidé nás mile zdraví, smějící se děti děkují za české bonbony a radostně vyskákají. Navečer se ulice zaplní stánky s jídlem, Pečené kuřecí pařáty, vepřová ucha, různé smažené kuličky a placičky, neodolám a spoustu laskomin ochutnávám. Zdejší ženy i muži nosí dlouhé sukně zvané londží. Jsou velmi pohodlné, vzdušné, levné a vypadají opravdu skvěle, proto si i já dvě kupuji. Další zajímavostí v Barmě je velké množství piva. Japonské, čínské thajské, malajské a samozřejmě barmské. Klasické světlé s 10°, ale také speciální černé zvané Černý štít s 8 % alkoholu. A dokonce tu mají i točené místní pivo, v Asii nevídaná věc. V horách se nám opravdu moc líbí. Přátelští lidé, téměř žádní turisté, krásná krajina a nízké ceny. Musíme ale dál.

Ranním autobusem sjíždíme ze zamlžených hor nebezpečně ostré serpentýny kolem strmých srázů do města Mandalay. Na autobusovém nádraží urputně hledáme nějakou kancelář, kde lze koupit lístek na noční přejezd. Nakonec téměř mezi autobusy najdeme malý plastový stolek, nikdo však nerozumí anglicky. Mladinká dívka kamsi volá svým moderním smartphonem a za chvíli přibíhá chlapík, s kterým se již domluvíme. Měly by jet tři noční autobusy, ale jede jen jeden. Vypíše nám ušmudlaný papírek, zavazadla si prý můžeme uschovat vedle vratkého stolku, kde občas nikdo nesedí, ale co chvíli prochází zástupy cizích lidí. Co jiného nám zbývá, už jsme si na Barmu zvykli. Máme čas, a tak si taxíkem zajedeme ke zdejší zajímavosti. Neuvěřitelných 150 let stojí ve vodách mělkého jezera nejdelší a nejstarší most z týkového dřeva na světě, zvavý U Bein. Nejkrásnější je při západu slunce, kdy se tu ale

také tísní davy turistů. Je dlouhý 1,2 km a na druhé straně jezera objevujeme krásný chrám se třpytivě zlatou pagodou.

Všechny ženy v Barmě mají tváře natřené zvláštní světlou hmotou tanakou. Pasta vyrobená ze stejnojmenného dřeva se používá jako make-up, ochrana před sluncem a stárnutím. A protože se všude na mostě prodává, pro dnešek se nechám zkrášlit i já. (viz další foto) Po celé Barmě potkáváme ohromné množství mladých mnichů v šafránových rouchách. Téměř každý má ale v ruce moderní dotykový telefon. Velmi neobvyklý střet tradice a moderny.

Jedna z tisíců zlatých pagod. V Barmě opravdu jsou.

Nátěr tváře „tanakou“ ochrání před sluncem a stárnutím.

Okolní krajina je ale okouzlující, Červeně zbarvená pole zrajících chilli papriček, stonky zázvoru připomínají mladé zelené obilí s hlízami ukrytými pod zemí a lány žlutých kvítků sezamu. Vodní buvolí se líně povalují v blátě a jejich majestátné rohy budí respekt.

Cesovní hygiena.

Na oběd se zastavujeme v malé vesničce u místních lidí a navečer se hornatou krajinou s malebnými rýžovými terasami blížíme k farmě, kde budeme spát. Není tu zavedena elektřina, koupelnu tvoří kád s vodou a naběračkou místo sprchy, záchod je díra v zemi v plechové budce. Nám je to ale jedno, padáme únavou a pod teplými dekami okamžitě usínáme.

Druhý den si najímáme převozníka s dřevěnou loďkou a necháme se převést 22 km přes jezero Inle, druhé největší v zemi. Jezerní lidé si na hladině vystavěli celé vesnice. Loď projíždí mezi dřevěnými domky na kulech, plovoucími zahradami se zeleninou, místní se zde koupou, vykonávají každodenní hygienu, perou prádlo a myjí nádobí. Příjmy zdejšími lidmi zajišťuje pěstování tabáku, výroba doutníků, dřevěných lodí, tkaní látek a nití, které se vytahují ze vsudypřítomných lotosových stonků. Navštěvujeme pár manufaktur a potkáváme žirafi ženy, dívky z kmene Padaung. Kolem krku mají zlaté kruhy, které se jim postupem let přidávají a krk prodlužují. Fotím se s nimi, vypadají ale docela otráveně. Domnívám se, že zrovna tyhle mají kruhy jen nasazené jako lákadlo pro turisty, večer si je prostě sundají a ráno zase nasadí.

Zlaté kruhy, kterých s věkem přibývá, kolem krku.

Foto archiv

Na hladině jsou postaveny dokonce i pagody, a po čase projíždíme kolem rybářů pádlujících jednou nohou a chytajících ryby do zvláštních košů. Narazit na vinice je v Asii téměř nemožné. A překvapivě u jezera Inle si jeden Francouz založil vinařství a dnes zde pěstuje přes 400 000 rostlin francouzského a španělského vína. Víno máme rádi, proto sem vyrážíme i my.

Na terase vinařství se kocháme výhledem na krásné vinice a degustujeme dva druhy bílého a dva druhy červeného místního vína. Kombinace exotického podnebí, místní půdy a dlouholetých zkušeností vytvořily zajímavé chutě. Na závěr rodičům, milovníkům vína, do Kokor vybírám láhev lahodného poledního sberu

Ochutnávka barmských vín. Na terase vinařství.

Laskavý řidič má radost z českých bonbónů pro své děti, a tak nás přídatkem zaveze do tajuplné jeskyně, plné soch a sošek zlatých a malovaných Budhů. Hrdě nám ukazuje svou sošku, která drží ochrannou ruku nad jeho rodinou. Zatím se loučí

Zuzana Habáňová

Snad budou Budhové ochraňovat naše cestovatele také na jejich další cestě po této exotické destinaci. O tom si ovšem naši čtenáři přečtou až v srpnovém čísle Kokorských novin. Určitě to bude zajímavé.

V jeskyni plné soukromých Budhů.

Všechna foto archiv Z. H.

OSMÝ KVĚTEN

Tento článek pro naše KN píše skutečně 8. května 2017. Je to přesně 72 roků poté, co se i v Kokorách slavilo s nadšením osvobození naší země od fašismu a ostudné protektorátní šestileté německé okupace. Máme-li to zapsat historicky přesně: Druhá světová válka (alespoň v Evropě) skončila vítězstvím spojeneckých vojsk protihitlerovské koalice nad fašizmem a nacizmem a osvobozením porobených a okupovaných evropských zemí. Konkrétní data osvobození jednotlivých měst a vesnic jsou dána postupem východní i západní fronty. Osvobození Kokor Rudou armádou připadlo právě na 8. květen a tento den je i našim státním svátkem, označovaný jako „Den vítězství“. Naštěstí se vše obešlo v Kokorách bez velkých ztrát na životech a bez velkých materiálních škod.

Ale přece. V Kokorách padlo 8. 5. 1945 asi 10 (údaje se rozcházejí) prchajících německých vojáků, nadporučík Rudé armády Gapurov a patnáctiletý Rosta Kubáč ze Zápivováří.

Další kokorští občané však zahynuli již v průběhu války v důsledku německých represí. Na pamětní desce u pomníku padlých před obecním úřadem je spolu s Gapurovem po právu zapsán také střelec amerického Liberátoru, který přišel o život v letecké bitvě nad Kokorami 17. 12. 1944, Richard McGuire.

Podrobněji jsme o tom psali v našich KN při příležitosti 60. i 70. výročí konce války. Každoročně si konec války a osvobození naší obce připomínají spolu s kronikářem i žáci ZŠ Kokory a letos neformálně položením věnců i obec a občané.

Pomník padlých z obou světových válek.

Foto KN

Impulzem k napsání této malé vzpomínky a osobního prožitku byl také otevřený dotaz jednoho ze zastupitelů obce: „Pane Košťálku, kdy byly vlastně osvobozeny Kokory?“ Odpovídám, shrnuji a opakuji ve zkratce i pro ostatní, kteří mají zájem o historii naší obce: Kokory byly osvobozeny Rudou armádou 8. května 1945 kolem druhé hodiny odpolední. První rudoarmějci přišli od Nelešovic, postavili dělo u sochy Panny Marie Jemelkové a stříleli na prchající Němce směrem na Dub. Současně pěšáci pronikli přes Zápivovář do obce. Poslední Němci utkali také po hrázce kolem Olešnice směrem ke Kalábu a zde některé z nich zastihla smrt. Jeden z Němců spojařů byl zastřelen u žeravské kapličky na Vrzalově. Smrt jediné civilní oběti v den osvobození, mladičského Rostislava Kubáče ze Zápivovář, se zaslouženě dočkala samostatného zpracování. Byla již opakovaně popsána v Kokorských novinách.

O tom, že je tyto historické skutečnosti třeba připomínat, nás také přesvědčila oblíbená televizní soutěž „Máme rádi Česko“. Jedna ze soutěžících hereček a moderátorek odpověděla na otázku „Kdy Američané osvobodili Plzeň?“ pohotově a jednoznačně: „No přece v roce 1968“. Můžeme sice věřit, že šlo jen o „překlep“ či přefeknutí, ale přece jen, co je moc, to je moc!!!!!!

KŠ

ŠESTINÁSOBNÁ MISTRYNĚ ČR JE Z KOKOR

Ve dnech 26.-28. 5. 2017 proběhlo **mistrovství ČR v ploutvovém plavání**, které v letošním roce hostil Zlín.

Od pátku se bojovalo velmi tvrdě o medaile, protože ploutvové plavání je rychlý sport, kde rozhodují o vítězství setiny sekundy. V pátek se navíc do Zlína sjelo 13 týmů se 192 závodníky z celé ČR.

Přerovský tým **SKORPEN** reprezentovalo 9 závodníků a mezi nimi i **jedenáctiletá ADÉLA ZAPLETALOVÁ z Kokor**. Na letošní mistrovství se podařilo vyladit formu pod vedením trenéra Romana Padalíka naprosto skvěle celému týmu.

Adéla rozjela páteční závody skromněji než se čekalo, vylovila „jen“ stříbrnou a bronzovou medaili. V sobotu ale svoji formu ukázala naplno a sbírala už jen zlaté. Jako bonus ještě zaplavala s dalšími děvčaty z Přerova štafetu, kde formu opět potvrdila a štafeta získala také zlaté umístění.

V neděli dokázala pokračovat se stejným nasazením v individuálních i týmových startech a mistrovství zakončila skórem – 9 startů – 9 medailí. 4 x titul mistryně ČR v individuální disciplíně, 2 x titul mistryně ČR ve štafetě a 1 stříbrná a 2 bronzové medaile. Tímto výsledkem se stala také nejúspěšnější přerovskou závodnicí a přispěla svému oddílu, který celkem přivezl 27 medailí, k historicky nejlepšímu výkonu v počtu získaných medailových umístění na mistrovství ČR.

V červnových víkendech čeká Adélku ještě mistrovství ČR na dálkových tratích, které se plave na otevřené vodě. V letošním roce je jedním z pořadatelů také přerovský oddíl SKORPEN a závěrečné kolo se poplave na Skašovském jezeře u Tovačova 23. - 24. 6. 2017. Věříme v úspěch i na dlouhých tratích a získání titulu mistryně i na otevřené vodě!

Zaslala S. Z.

Samozřejmě budeme naši mistryni držet do budoucnosti všechny palce a případný další úspěch zveřejníme už v srpnu.

Na obrázku vidíme Adélku a oněch 6 zlatých medailí z jednoho víkendu. Když k tomu připočteme (vlevo) i tu pověstnou a potřebnou kliku, určitě bude ještě o čem psát.

Foto redakce KN

ŽÁCI NÁRODNÍ HÁZENÉ

Mladší žáci národní házené Sokola Kokory vstoupili do soutěže oblastního přeboru na podzim loňského roku a v současnosti ukončili sezonu 2016-2017. Družstvo je složeno z 19 pravidelně hrajících hráčů, které doplňují ještě dva nově příchozí chlapci. Kokorské družstvo je tak v soutěži jediné, které disponuje tak širokým hráčským kádrem. Pravidelné tréninky družstva probíhají nepřetržitě v pondělí a čtvrtky pod vedením trenérů Soňi Kovářové a Radomíra Pavlíka. Vedoucím družstva je Petr Vysloužil. Účast chlapců na trénincích hodnotí trenéři jako vysokou, průměrná účast je 14 hráčů, což umožňuje i sehrání vzájemného tréninkového zápasu.

Kokorské družstvo v letošním roce odehrálo dvě kola Zimního halového poháru mladších žáků, zúčastnilo se ve dvou družstvech halového turnaje v překrásné hale v Pustějově, kde se na jaře uskutečnil první roč-

Halové turnaje žáků.

Foto archiv družstva

ník celodenního minikempu národních házenkářů za účasti 70 vybraných hráčů z oblastí Přerovska a Ostravska. Zde se 12 hráčů z Kokor blíže seznámilo s tréninkovými metodami a zde chlapi poznali náročný celodenní trénink. Účastníci kempu sehráli vzájemné přípravné zápasy. Na závěr kempu všichni obdrželi upomínkové předměty.

Jako přípravu na jarní sezonu sehráli Kokorští žáci vzájemné utkání modří-zelení v Nelešovicích, kde rovněž proběhlo několik tréninků. Důvodem je pískové hřiště a také skutečnost, že družstvo tvoří 5 žáků z Nelešovic.

Družstvo žáků čeká ještě před prázdninami celodenní turnaj v Ostřavě-Svinově O pohár svinovské pandy, dále se dne 23. 6. 2017 všichni zúčastní utkání s rodiči na hřišti Sokola Kokory v 17.00 hodin. Za celoroční reprezentaci obce Kokory obdrží hráči odměnu, pro všechny bude připraveno občerstvení. Na závěr ještě zhodnocení budovaného družstva trenérem. Za celoroční přípravu a odehraná utkání si zaslouží hráči poděkování, všichni hráči se vždy snažili o předvedení toho nejlepšího, co každý umí, ne vždy se vše podařilo a stále nespokojený trenér Radomír Pavlík se však snaží odstranit chyby a společně pokračovat dál v rozvoji mladých národních házenkářů z Kokor. Základní kádr mladších žáků zůstává do další sezony a vedení přeje všem hráčům radost ze hry a pěkné sportovní zážitky.

R.P.

KOKORSKÉ POČASÍ, OVOCNÁŘI A ZAHRÁDKÁŘI

V minulém čísle KN jsme se na konci této rubriky ptali, co udělají současné mrazíky s kvetoucími stromy. Dnes v polovině května se dozvídáme, že to nejvíce odnesly meruňky (alespoň na jižní Moravě). Nádherné kvetly a v těchto dnech dosud kvetou některé jabloně. A znovu čekáme na mraz kolem desátého května, pak o „zmrzlých“ a znovu musíme napsat: „uvidíme“. Zkušenosti zahrádkářů opatrně vyčítávají s venkovním vysazováním paprik a rajčat. Na druhé straně rané brambory vysazené velmi brzy pod netkanou folii jsou už v natí pěkně velké a tak zbývá než čekat, zda folie nějaký ten stupeň případného mrazu vydrží a rostliny ochrání.

Poznáte, co je na obrázku a jak to souvisí s počasím?

KN

Poměrně suchý březen je už dávno pryč, duben už byl na déšť bohatší a 7. května jsme zaznamenali poměrně výraznou odpolední bouřku, hromy, blesky a prudký déšť, ba dokonce i kroupy. Napršelo sice jen 12 mm, ale ve velmi krátkém čase. Za tři hodiny už výrazně hřálo a svítilo slunce, ale v chráněném koutě u vrat redakce kroupy (naštěstí byly jen drobné) stále vydržely. Kopřivnice se zvedla jen průměrně, ale zaznamenali jsme podle zbarvení vody po lijáku výrazný splach úrodné půdy a to není nikdy k užítku. Olešnice zůstala vcelku klidná s hladinou max. 130 cm a s průtokem něco přes jeden kubík za sekundu. V noci na 11. května byl slabý mraz, v některých mrazových lokalitách obce, včetně latifundií redakce, byly přece jen poškozeny dříve vysazené brambory. Po týdnu přece jen znovu napršelo a teploty se umoudřily. Po 15. květnu se na čidle redakční meteorostanice na slunci opakovaně objevily odpolední teploty 30 – 33°C a poměrně teplé, nad 10°C byly i noci. Na samém konci měsíce už bylo 30 i ve stínu a sucho převeliké.

Určitým měřítkem pěstitelských úspěchů zahrádkářů jsou první vlastní rané brambory. S mlékem či kyškou a s cibulkou jsou pochoutkou a zdravou jarní večeří. Letos byla ta první konzumace v redakci zaznamenána 6. 6. 2017 ze zahrady za domem redakce a 12. 6. ze zahrady na Kazňově. Tam ovšem byly velmi rané Adory pod netkanou textilií. Oboje chutnaly výborně. 18. 6. jsme úspěšně vyzkoušeli i červené Rozáry.

Redakční večeře 6. 6. 2017. Vlastní nové brambory, velmi raná odrůda Adora, nezbytná kyška, máslo a cibulka.

Foto KN

Na dalším snímku je známý a obávaný nepřítel všech zahrádkářů - hraboš polní. Jeden z kokorských zahrádkářů (přeje si zůstat v anonymitě) lapil v průběhu května do pastí 3 tyto škůdce. Na každého číhal zhruba 3 dny. Jako úspěšná návnada se osvědčilo jádro ořechu vlašského. Byly chyceny obě barevné varianty hraboše polního, tedy hnědá i šedá. Ještě větší velikosti dorůstá tzv. hryzec vodní (nebo zemní).

Foto archiv

Podrobnosti technologie lovu a způsob kladení pastí ovšem zatím neznáme. Každopádně udělujeme úspěšnému bojovníku se škůdci našich polí a zahrad neoficiální titul – lovec hrabošů. Vyčítat a přelstít hraboše, totiž není jen tak, a on to dokázal.

KŠ

OHLASY NA DUBNOVÉ KOKORSKÉ NOVINY

Připomínek a ohlasů čtenářů bylo opravdu dost a některé z nich musíme zveřejnit i s omluvou. Opakujeme však, že jsme rádi, že jsou čtenáři pozorní a že noviny s reakcemi čtenářů jsou čtené a živé a to nás i po letech těší.

První ohlas jsme zaznamenali téměř okamžitě po dodání novin do obce a po distribuci na prodejní místa. Nebylo těžké vyjmenovat fotografový spoluhráče - házenkáře z hodového turnaje z roku 1985 a přece se vloudila chybička. Přesně uprostřed skupiny (na straně 11, celý

ve světlém) se vyjímá po léta nepostradatelný a výrazný účastník těchto společenských a sportovních akcí, dlouholetý hráč národní házené, Sokol a myslivec Antonín Brada. A přece je v seznamu hráčů uveden omylem či překlepem jako J. Brada. Někteří snad řeknou Brada jako Brada, ale platí silnější vyjádření ve znění „**Toníček je Toníček“ a ten je jenom jeden**“ a redakce to s omluvou potvrzuje a připomíná jeho dlouholeté úspěšné a dokonce mezigenerační házenkářské působení.

Několik ohlasů (i rodinných sporů) jsme zaznamenali na hádanky z titulní strany novin. Co je v Kokorách v roce 2017 jinak, než na starším leteckém snímku a či jsou to střechy? Několik luštitelů se opřelo o fotografii vydanou obcí v roce 1998 jako pohlednice, ale domníváme se, že byl pro ni použit letecký snímek ještě o něco starší. V redakci jsme si při tom připomenuli zásadu, kterou zdůrazňovala naše věrná čtenářka z nedávné minulosti, paní Marie Řehulová: Jsou li v novinách hádanky, mělo by alespoň následující číslo přinést i rozluštění. Tak to tentokrát dodržíme a čtenáři alespoň část rozluštění najdou v samostatném článku HÁDANKY na závěrečných stránkách tohoto čísla našeho listu.

K článku a fotografii Kácení máje za pivovarem (na str. 12 dubnových KN) se ozvala paní F. K., která tehdy před léty patřila k souboru dětských účinkujících. Fotografa si pamatuje – byl to zápisovárský mladík Rostislav Hýbner z čísla popisného 114, který pracoval jako optik a poměrně brzy z Kokor odešel do Bruntálu. Jeho mladší sestra Libuše Hybnerová, která původně zůstala v Kokorách, žije v Přerově a zmiňuje příbuzenskou linii s větví slavného mima Borise Hybnera původem z Vyškova a tedy i s jeho dcerou, herečkou Vandou Hýbnerovou. U Hybnerů (dokonce na internetu) se objevuje častěji tvrdě y krátké, ale nechybí ani dlouhé, což jsme zažili i v Kokorách při prodeji a koupi nemovitostí, kdy jedna čárka nad y dovedla zadělat na závažné notářské problémy. Ale to už by byla jiná písnička.

Už v polovině května jsme dostali informaci z obecního úřadu, že dubnové číslo KN je i po doplnění vyprodané a na obci zůstává jen železná, naprosto neprodejná rezerva. Děkujeme čtenářům za jejich zájem a hodnocení. Jen bychom si od nich a zejména od zastupitelů přáli více příspěvků z každodenního života obce.

KŠ

O ČEM VYPRÁVÍ STARÁ FOTOGRAFIE

Na první pohled nic zvláštního. Černobílý snímek nám představuje utkání v národní házené, v záběru je hřiště, hráči, diváci a v pozadí stavba. Na rubu snímku, který byl součástí jedné z velkých výstav o Sokole Kokory a oddíle národní házené, je datum 1975, připustit ovšem můžeme i datum o něco pozdější. Vnímavého čtenáře určitě zaujmou některé detaily ze situace zhruba před čtyřiceti lety. Např. povrch hrací plochy je pískový, navezený z tzv. „žlutého žeravského písku“. Byl to vynikající sportovní povrch, při prudších deštích se však změnil na bláto a spolu s vápnem z lajnování na maltu. Byl to na hřišti u sokolovny už třetí povrch hrací plochy (po mlatovém a škvárovém), byl položen asi v roce 1958 a vydržel a dobře sloužil téměř 30 roků. Na záběru probíhá utkání mužů, pravděpodobně Kokory – Žeravice. V akci je kokorská obrana ve složení Staňa Ministr, Radek Veselský a Lála Habáň. Na levém okraji foto „zabíhá“ kokorský odchovanec, útočník a nebezpečný „levák“ Pavel Nakládal, který už v tento čas hrál za Žeravice. Žeravští tvoří na snímku i významnou část přihlížejících fanoušků. Typickým dopravním prostředkem k jízdě k sousedům na házenou bylo v těchto časech kolo, jak vidíme i na obrázku.

Dále je na fotografii rozestavěn nový sál sokolovny, který je přímo napojen na dříve postavené a novostavbou prodloužené házenkářské šatny a sociální zařízení. Uvnitř budoucího sálu je postaveno lešení a jsou už prakticky dostavěny meziokenní pilíře ze strany od hřiště i od sousedů Zaoralových. Část pilířů postavili tehdy žáci stavební průmyslovky z Lipníka nad Bečvou v rámci stavební praxe pod odborným vedením Ing. Emila Hučína (staršího), který také projektoval dodatečnou úpravu hlavního vchodu, sociálního zařízení a vestibulu v patře.

Stavba (v akci Z) po dobu realizace trpěla nedostatkem finančních prostředků, později musela být vyměněna neodborně provedená střešní

krytina, ale podíl zemědělského družstva, zápal obce v čele se starostou L. Kopečným a vstřícnost občanů brigádníků, dovedl stavbu až do zdárného konce v roce 1979.

Hrálo se na písku a stavěl se nový sál.

Foto archiv Sokola

Do zateplení fasády a stropu, výměny oken a dalších opatření modernizačních a energetických byly v rámci grantu investovány nemalé prostředky i v současnosti. Je škoda a ostuda, že pěkný sportovní společenský a výrazně zhodnocený objekt, sloužící celé obci, se stal (na střeše) terčem mladých vandalů, pravděpodobně z našich vlastních řad. Že policie nikoho neusvědčila, na této kokorské ostudě nic nemění. Snad se aspoň pachatelé nad sebou zamyslí.

KŠ

VALNÁ HROMADA SOKOLA KOKORY

27. dubna 2017 se konala Valná hromada T. J. Sokol Kokory.

Termín byl dán uzavřením účetní uzávěrky. Sešlo se na 65 členů T. J. všech generací. Kromě zprávy starosty T. J., kterou přednesla z pověření výboru sestra Lenka Gogelová, byly předloženy zprávy všech dalších činovníků, včetně zprávy pokladní, účetní uzávěrky a zprávy revizní komise. Byla konstatována bohatá činnost jednoty i oddílů, nárůst členstva zejména v žákovských kategoriích házenkářů, náročné stavební a další investice včetně připojení sokolovny na vodovod a úpravy kanalizace s ohledem na brzkou výstavbu obecní oddílné kanalizace. To vše si vyžádalo (včetně projektové a další přípravy pro položení nového povrchu házenkářského hřiště) velmi značné finanční prostředky. Takže hospodaření jednoty skončilo částkou 239 tisíc Kč v záporných číslech.

Ekonomická stabilizace Sokola Kokory se tak stává jedním ze základních úkolů příštího období. K 30. dubnu 2017 ukončili prohlášením svou práci, jako činovníci výboru Sokola Kokory Ing. Ludvík Láhner, dosavadní jednatel a statutární zástupce jednoty, Lenka Gogelová jako dosavadní místostarostka T. J. a Alena Temlíková, dosavadní předsedkyně kontrolní komise T. J.

Sestra Temlíková uvedla pro svůj odchod rodinné důvody a sestra Gogelová důvody pracovní. Dosavadní jednatel odstoupil zejména pro obstrukce některých nových členů výboru, které jeho náročnou práci a práci celého výboru výrazně znesnadňovaly. Jednoznačně bylo konstatováno, že všichni odstupující vykonávali svou práci v minulém období velmi dobře a bylo jim i v usnesení poděkováno.

Valná hromada jednoty vykazala dobrou účast.

Foto KN

Valná hromada tedy zařadila do programu dílčí doplňovací volby a to po rozpravě, které se zúčastnili jak členové T. J. tak hosté v čele se starostkou obce.

Odsouhlasena byla volba aklamací a na uvolněná místa ve výboru **byli zvoleni: bratr Jiří Horák jako jednatel a druhý statutární zástupce jednoty** (k dosavadnímu statutáru a starostovi Sokola Kokory Radku Veselskému), **na pozici místostarosty byl zvolen bratr Zdeněk Děřda, do funkce předsedy revizní (kontrolní) komise pak bratr Jan Kňourek**. Nesmírně náročné sportovní, cvičitelské, společenské, ale i ekonomické a provozní úkoly T. J. Sokol Kokory byly shrnuty do usnesení VH, které bylo jednomyslně schváleno. Poté byla Valná hromada Sokola Kokory ukončena. Ze zápisu a usnesení ve zkratce vybral vzdělavatel T. J.

KŠ.

TŘETÍ ROČNÍK TURISTICKÉHO POCHODU PODÉL OLEŠNICE

Dne 20. května 2017 byl již tradičně uspořádán, pod záštitou mikroregionu Dolek, 3. ročník Turistického pochodu podél Olešnice. Trasa pochodu vedla od Obecního úřadu v Kokorách, kolem starého hřiště pod Bramborem, proti toku Olešnice, přes Žeravice, s cílem v hospůdce „U Olinka“ ve Lhotce. Délka trasy cca 5 km.

Vyrážíme podél Olešnice

Foto LR

Letošní ročník se kvůli meteorologické předpovědi bohužel uskutečnil v menším počtu účastníků, než je tomu obvyklé, ale ti co přišli, určitě udělali dobře.

Na pochod jsme vyrazili ve 14:00 hod. od Obecního úřadu v Kokorách, po naplánované trase. Počasí se nám nakonec vyvedlo. Bylo sice pod mráčkem, ale nezapršelo.

Poprvé jsme pro zpestření připravili pro účastníky pochodu na starém hřišti pod Bramborem sportovní hry se střelbou ze vzduchové pistole, pokutové kopy fotbalovým míčem se ztíženou orientací, střelbu na cíl floorballovou hokejkou a míčkem, frisbee atd.

Odstřílet a vyrazit dál na pochod. Směr Lhotka.

Foto LR

V cíli na děti čekala zasloužená sladká odměna na doplnění energie a pitného režimu. Sdružení obcí mikroregionu Dolek opět, jako každý rok, věnovalo do tomboly hodnotné ceny a díky skromnější účasti si téměř každý odnášel ze závěrečného losování tomboly nějakou tu odměnu.

Těšíme se na příští ročník, snad jenom s vyšší účastí!!!

LR

PLAVCI Z KOKORSKÉ ŠKOLY VÍTEŽÍ V PŘEROVĚ

V sobotu 22. dubna pořádala Sokolská župa Středomoravská – Kratochvilova otevřené závody sokolské všestrannosti. Byla možnost zúčastnit se i jen v jedné ze tří plánovaných disciplín (gymnastika, šplh, plavání). Tentokrát jsme se v Kokorách připravili a soustředili na plavání a tuto disciplínu jsme ovládli ve třech žákovských kategoriích. Ve spolupráci se ZŠ Kokory nakonec startovali následující žáci a žačky: **Štěpán Miklík, Štěpán Stiskálek, Jakub Matýsek, Jirka Šnajdárek, Tereška Děřdová a Adélka Zapletalová**. Všichni zabojovali a zaslouží plné uznání.

Na fotografii ZŠ zlatí plavci z Kokor: J. Matýsek, T. Děřdová a Š. Stiskálek. Další z vítězů Adélka Zapletalová už kokorskou školu nenavštěvuje. O jejich dalších plaveckých medailích čtete uvnitř listu.

Vynikající výsledky byly dovršeny postavením čtyř našich závodníků na stupních vítězů. Kategorie žačky II – 1. místo Adélka Zapletalová, 3. místo Tereška Děřdová. Žáci I – 1. místo Štěpán Stiskálek. Žáci II – 1. místo Jakub Matýsek.

Vítězům i ostatním závodníkům blahopřejeme. Děkujeme za výbornou spolupráci paní ředitelce Kondlerové, za iniciativu manželům Zapletalovým, rodičům za podporu a účast a za dopravu dětí.

Dr. Lörinczová, náčelní Sokola Kokory

PÁLENÍ ČARODĚJNIC

Malé i velké čarodějnice zamířily v neděli 30. 4. 2017 na staré hřiště „Pod Bramborem“ v Kokorách. Odpolední program byl určen hlavně dětem, pomocí hlavní čarodějnice Martiny si děti vyzkoušely slalom na koštěti, hod koštětem, netopýří kuželky, chytání pavouků a skoky v čarovném pytli. Za odměnu je čekaly sladké prsty zlé čarodějnice, lízátko a míchání lektvarů, které se nedoporučovaly podávat ani nejhoršímu a největšímu nepříteli. Čarodějnice měly i přehlídku, aby pak občané mohli hlasovat, která z nich bude letošní „Miss čarodějnice“. Samozřejmě, aby bylo hlasování fér, byly čarodějnice rozděleny do dvou kategorií, a to do dětské a dospělé.

Jakmile se zapálila hranice s připravenou čarodějnici, ukončilo se hlasování a děti dostaly špekáčky na opékání. Nesměl chybět ani kabanos, či klobása z udirny a stánek s občerstvením, který navštívil úplně každý. Hasičům a obci se akce povedla, přálo i počasí a dětem se nedělní ča-

roděnické odpoledne velice líbilo. Toto jsou letošní „Miss čarodějnice“ a my jim ještě jednou gratulujeme:

Dětská kategorie: 1. Desdemonka, 2. ESteroza, 3. Děsivka

Dospělé čarodějky: 1. Johana, 2. Kuřbaba, 3. Stella

Starostka

Tak tady je máme, čarodějnice jedny. Paní starostka na ně pečlivě dohlíží, aby zase tak moc nekouzly a nestrašily. Foto archiv OÚ

DRUŽSTEVNÍ PRODEJNA MASA A UZENIN

Pro čtenáře Kokorských novin, pro kokorské občany, a nejen pro ně, je to dobře zavedený pojem, který již po léta vylepšuje, tak říkajíc z domácích zdrojů, obchodní síť v Kokorách. Důkazem kvality a obliby poměrně širokého sortimentu masa a uzenářských výrobků je navíc také zájem občanů z okolních obcí a zejména i projíždějících. Kokorské družstvo, jako prvovýrobce (Jedním z provozů družstva jsou Jatka Brodek – vedoucí Jan Zlámál) má tyto podnikové kmenové prodejny dvě – v Kokorách a v Brodce, své masné výrobky dodává do desítky dalších prodejních míst a navíc má populární pojízdnou prodejnu.

Známostí stálíci, která k prodejně neodmyslitelně patří, je usměvavá, vstřícná a ochotná prodavačka, paní Miluše Koupilová. Úplně však stačí říci Miluška a každý ví, o koho se jedná.

Z celé řady nabízených výrobků jsem si vybral k malé prezentaci jen tři (klasické, chlupaté a dlouhodobě oblíbené) a to: „Kokorský sedlák“, klobásu „Pepino“ a salám měnícího se jména „Chorizo“, se kterými spolužijí, jako spotřebitel, už řadu let. Mnozí z našich čtenářů a určitě i hospodyně samozřejmě hledají v prodejně to svoje, co jim, nebo jejich blízkým, nejvíce chutná.

V marketinkových materiálech, které jsme získali od pana Jana Zlámala je už prezentace odborná. Např. o „Kokorském sedlák“ píše: Je to

Známy úsměv navíc chuť na kokorské, tedy vlastně brodecké speciality, určitě zvýší. Potěší i novinky sortimentu, o obědech a novinách ani nemluví.

Foto redakce KN

polosuchý salám, tepelně opracovaný se středně dlouhou dobou trvanlivosti. Zdrojem hlavní suroviny (maso vepřové, hovězí a hřbetní sádlo) je naše porážka zvířat z vlastního chovu. Chuť je laděna v regionálním pojetí hanáckého venkova – kouř, slanina, pepř a sůl. Do sortimentu výrobků naší provozovny byl zařazen na základě poptávky a přání našich zákazníků.

To mohu potvrdit i z vlastní zkušenosti. Známa brněnská loutkoherečka Olga Marková rozená Vitoslavská, pravidelně navštěvující rodnou obec svých rodičů, své babičky Kozelkové a navíc i redakci KN, si zpravidla odváží na chuť „štanglu“ „Kokorského sedláka“.

To jsou ovšem věci všeobecně známé, vázané na Kokory už názvem výrobku a potisku na něm.

Poměrně krátkou dobu nabízí prvovýrobce – ZD Kokory – další novinku, masný výrobek (jak píše Jan Zlámál) s dlouhou trvanlivostí, bez nároku na skladování v lednici či v „mražáku“, snadno použitelný k pohotové přípravě chutné stravy, zejména pro nečekané příležitosti.

Je to plnokonzerva ve skle – vařené vepřové i hovězí ve vlastní šťávě či vepřové na kmíně. Dalo by se říci, že jde o návrat do první poloviny dvacátého století, o velmi praktické, jednoduché a tedy geniální konzervování opakovanou tepelnou sterilizací, ať už do plechových konzerv nebo do skla. (poznámka redakce: jako mladistvý pomocník při žních u Horáků na Pusté jsem se těšil na svačtinu. Bylo to něco, co jsme doma neměli: „podbrůsice“ v právě takových konzervách.)

Zdání, že jde o moderní objev, je naprosto mylné, dovozuje zkušený vedoucí jatek. Správně bychom řekli, že jde o renesanci zapomenutého nebo neoprávněně opomíjeného moudra našich maminek a babiček.

A nebyl by to ani Jan Zlámál, kdyby nedoplnil zajímavou historickou reminiscenci. Píše: Výrobu jsme zahájili v roce 2016, 15.7. Bylo to právě 150 let ode dne, kdy do Kokor doputovala za dramatických okolností první konzerva tohoto typu. V Prusko-Rakouské válce po prohrané bitvě u Tovačova došlo totiž 16. 7. k dalšímu střetu vojsk u Rokytne. Do Kokor tehdy přiběhl splašený kůň (asi pruského důstojníka) bez jezdce. Kůň byl chycen, odsedán a v torně sedla byl nalezen předmět z plechu, který svým obsahem všechny překvapil. Nečekaným nálezem bylo vařené maso. A tak v Kokorách uviděli a otevřeli první konzervu. Takto to vyprávěl svému vnukovi Oldřichu Zlámálovi (+ 1999) František Zavadil z Kokor č.p. 23. A my to prostřednictvím Jana Zlámala rádi předáváme dál.

DRUŽSTVA ODDÍLU NH T. J. SOKOL KOKORY

Z pověření výboru zpracoval pro Kokorské noviny Pavel Děřda. Snad hráči a hráčky zde své jméno i po létech najdou.

DRUŽSTVO MUŽŮ 2. LIGA SKUPINA B

Sestava: Brankáři: Josef Džuják, Ondřej Urbánek

Obránci: Tomáš Ohera, Radek Kosek, Bronislav Kosek, Lukáš Bluma, Patrik Bartl

Útočníci: Jiří Habáň, Petr Džuják, Jiří Zlámál, Vojtěch Zlámál, Jaroslav Horák, Michal Kašpar, Jakub Macek, Pavel Uvíra, Ondřej Kratochvíla

Trenér: Jiří Horák

Družstvo mužů je těsně před koncem ligového ročníku 2016-2017 na 10. místě. Vzhledem k dostatečnému bodovému odstupu na posledního, bude družstvo i na podzim působit ve stejné soutěži. V nové sezóně by mělo družstvo nastupovat ve stejné sestavě.

DOROSTENCI

Sestava: Brankář: Jan Majárek, Matěj Blum, Martin Talla

Obránci: Ondřej Bluma, Filip Bílý, Tomáš Hránek, Denis Navrátil, Aleš Kratochvíla

Útočníci: Jaroslav Jurník, Martin Talla, David Blum, Ondřej Marek, Filip Pochyla, David Machala, Filip Sprušil, Oto Grossmann

Trenéři: František Dostál, Martin Sprušil, Zbyněk Pochyla

Družstvo dorostenců odehrálo svou první sezonu v této kategorii. Bohužel to pro družstvo byla i sezona poslední. Na hráčích byla ještě vidět absence dlouhodobého hraní oproti svým, zápasy ošlehaným, protihráčům. Někteří z hráčů však ještě věkově spadají do nově formovaného družstva starších žáků a zbytek hráčů by se mohl postupně zapojit do přípravy s družstvem mužů

Další skupina věrných fanoušků.

Foto redakce KN

Toto nejsou obyčejní diváci, všichni čtyři obětavě trénují, či alespoň pomáhají v trenérské práci. (Kovářová, Dostálová, Dostál, Sprušil) A to je náročné. Díky.

Foto KN

STARŠÍ ŽAČKY

Sestava družstva: Brankáři: Lucie Vysloužilová

Hráčky v poli: Eva Dreiseitlová, Ivone Jurníková, Sára Matoušková, Mája Matoušková, Tereza Zlámalová, Marie Constance Burdiová, Dorota Bolfová, Natálie Zaoralová, Veronika Kučerová, Karolína Kubošová, Lenka Telcová, Elena Grossmannová, Viktorie Marková, Magdaléna Ryšánová, Jana Dreiseitlová.

Družstvo se přihlásilo až do jarní části sezóny a výsledky utkání odpovídaly tomu, že družstvo nastupovalo proti starším a převážně větším a vyhranějším protihráčkám.

Trenéři: František Dostál, Ludmila Dostálová

MLADŠÍ ŽAČKY

Sestava družstva: Brankáři: Lucie Vysloužilová

Hráčky v poli: Jana Dreiseitlová, Sára Matoušková, Mája Matoušková, Tereza Dohnalová, Jiřina Čechová, Dorota Bolfová, Michaela Čapková, Simona Mikušová, Karolína Kubošová, Lenka Telcová, Elena Grossmannová, Mariana Ryšánová, Tereza Konečná, Terezie Zlámalová

Družstvo mladších žaček nastoupilo už do své druhé sezóny (první úplné). Děvčata začala postupně ukazovat svůj zvyšující se potenciál a na jaře už družstvo získalo první vítězné body.

Trenéři: František Dostál, Ludmila Dostálová

Poznámka redakce: Jen jména hráčů a hráček zaberou málem celou stranu. Co dobrovolné a náročné práce trenérů i pomoci rodičů je třeba navíc vynaložit, aby družstva existovala, žila a hrála. Všem, kteří se o to jakkoliv zasloužili, za házenou upřímně děkujeme. Jen bychom si přáli, aby tuto práci ocenila i veřejnost a zastupitelé obce.

Další ze stálých diváků. Tentokrát bylo pro diváky dostatek prostoru. V srpnu a říjnu budou proto na řadě fotografie některých družstev NH v podzemních sestavách.

ZEMŘELA NEJSTARŠÍ KOKORSKÁ HÁZENKÁŘKA

Kokorská rodačka a brankářka vůbec prvního družstva žen Sokola Kokory z 30. let 1. republiky, paní Filoména Placandová rozená Košťálková, zemřela v Brně ve věku 101 roku a 1 měsíc. Nejstarším hráčem tehdy ještě české házené, z trochu mladší generace, je dnes už legendární devadesátiletý František Červinka, někdejší levoruký útočník a tvrdý střelec. A také pozdější vedoucí modelárny Přerovských strojírén. O jeho osudu nemáme zatím přesnější zprávy. Pomůžete? A ještě než noviny vyšly, už tu máme příslib pomoci od jednoho z někdejších Frantových zaměstnanců. Zatím děkujeme.

KŠ

PRVNÍ PŘIJÍMÁNÍ KOKORY

Život dětí v rodinách praktikujících katolíků rozhodně nevylučuje sport z předchozích řádků, má však také vážnější duchovní rozměr. Dokládá to velmi zdařilá fotografie Dominika Jurečky, zachycující letošní první přijímání dětí z kokorské farnosti a zároveň důstojný a příjemný interiér kokorského kostela.

Možná si i pamětníci vzpomenou na své první přijímání. Několik dobových fotografií z této slavnosti jsme už v KN za ta léta zveřejnili.

DOPRAVNÍ RUCH NA HLAVNÍ SILNICI PŘES OBEČ

Současnou situaci na silnici první třídy I/55, která nešťastně rozděluje Kokory zhruba na dvě poloviny, všichni známe. Invasi tisíců osobních aut, kamionů, silných motocyklů a ostatních vozidel denně (včetně cyklistů) zažíváme společně a není to nic příjemného, včetně úrazů dětí a dokonce počítáme i ztráty lidských životů. Na obchvat se čeká. Zatím se už začalo u Předmostí; snad už je to ta známá první vlašťovka, která za několik let doletí až k nám. Jsme trpěliví - a to už dlouho.

Už v roce 1926 tehdy nový kronikář, nadučitel ve výslužbě Antonín Přecechtěl, navozuje tento problém, když o nové škole, postavené přímo u této silnice, (mimo všeobecnou chválu) píše:

Žel, že škola ta stojí tam, kde stojí! Určitě má na mysli především ohrožení budovy povodněmi, ale možná i s nadhledem předvídá trvalý růst provozu na přilehlé silnici. Zcela jistě si však zmíněnou intenzitu současného provozu nemohl ani představit. Situaci tehdy, před léty, zhruba před rokem 1939, dokresluje historická fotografie, bohužel pro nás neznámého původu, v redakci jsme totiž mezi obrovským množstvím dokumentů ztratili přehled, kdo nám ji poskytl.

Kravský potah, navíc s ženami na kozlíku.

Foto archiv KN

Přesto velmi přesně určíme, kde bylo fotografováno; kdy to bylo, můžeme určit jen přibližně. Co nám tedy obrázek prozradí? Fotograf stojí někde před tehdejší obchodem Františka Dohnalíka (před ním to byl obchod Svozilův). Kravské spřežení prozrazuje menší zemědělské hospodářství, ve větším měli pár koní, nebo alespoň jednoho. Velmi pěkně jsou vidět kravské postroje a způsob záprahu a také klasický selský povoz. Podobný vůz jede na levém okraji obrázku v protisměru. Lípy před pomníkem padlých jsou ještě mladícké. Vpravo je vidět usedlost Josefa Spurného – dnes, po její demolici, ji nahradila Jurečkova novostavba, za domem a sloupem ční komín tehdejší rolnické cihelny.

Povrch silnice je ještě štětovaný či šterkovaný, po kostkách či asfaltu ani vidu, ani slechu a provoz klidný až ospalý.

Podle směru jízdy můžeme bezpečně usoudit, že krávy jedou z kopce dolů po levé straně, a to znamená, že bylo fotografováno za prvorepublikového ještě levostranného provozu. Pravostranný byl zaveden až 17. 3. 1939 protektorátním nařízením a to ze dne na den.

Zajímavá procházka obdobím zhruba před osmdesáti léty, co na to říkáte? Možná by někdo z pamětníků mohl ledacos doplnit. *Kš*

VÝPRAVA REDAKCE KN DO ZAHRANIČÍ

Vnučka šéfredaktora KN (jedna z těch nejmladších) Kristýnka Meszárosová je na jednom z jejích (koně jsou vlastně dědy Antona Meszárose) krásných jezdeckých koní, jako doma. Teď má však jiné starosti. Na magický den 7. 7. 2017 chystá rodina svatbu a část redakce KN se, rovněž jako rodina, připravuje na tu slovenskou či vlastně maďarskou slávu zájezd do Tvrdosovic u Nových zámků. Věříme, že vydání dalších čísel Kokorských novin tento zájezd, přes očekávaný bouřlivý průběh, neohroží. Navíc se budeme snažit ulovit nějaký exkluzivní obrázek z tamních svatebních zvyků. *Kš*

Vnučka je přerovská rodačka tedy původem Moravanka. Hodně štěstí Kristýnko, nejen ve studiu, v životě i v nové rodině, ale také v chovu koní a psů.
Foto rodinný archiv.

TŘI MUŠKETÝŘI PO NÁROČNÉ CESTĚ

Zelená tráva, bílé kopretiny, žlutá řepka a daleká šedivá cesta ze Lhotky do Kokor. Návrat je ovšem s úsměvem.
Foto archiv OÚ

PLATÍ PRO PRÁZDNINY I PRO CELÝ ROK

Tatínci, vezměte děti také do technických parků a muzeí. Ono se to vrátí. Výborným tipem jsou samozřejmě mašinky, ať už ty parní, motorové, či elektrické. M. J. to velmi dobře ví. *Foto převzato*

Pozor, klasika, elektrická lokomotiva ČD o 4 hnaných nápravách, rychlosti 120km/hod. a tlakem na jednu nápravu 19tun. To vše je skryto v bílých číslech stroje.

3. ROČNÍK KOKORSKÉHO „GULÁŠFESTU“

Když jsem dorazil na kole 17. 6 2017 kolem půl čtvrté na staré hřiště „Pod Bramborem“, domníval jsem se, že najdu už pomalu končící akci „Sousedů“ – **Kokorský gulášfest**. A že trochu nestálé počasí ovlivní i účast. Bez mučení přiznávám: **Mýlil jsem se ve všech ohledech**. Bylo plno. Soutěžících kulinářských kolektivů s vepřovým, hovězím, dančím, kančím, zvěřinovým a já nevím ještě jakým gulášem a dalšími pochutinami s různými druhy piva i prémiovými destiláty, bylo hodně. Kolik přesně, se snad dozvíme až v srpnových novinách, stejně jako výsledky soutěže a počet účastníků, který jen zběžně odhadujeme na 300.

Navíc byly některé kuchařské kolektivy stylizovány, či dalo by se říci i maskovány, takže jsem málem nepoznal jednoho známého primáře ani významného podnikatele, kteří velmi dobře zapadli do retro stylu hippies a ke guláši přidávali i tortilu.

Květinové děti v kokorském podání

Foto redakce KN

Děti určitě zaujaly četné atrakce, hospodáře **vyspělá technika zpracování dřeva**. Odpoledne už nepršelo, teplota kolem 20°C, zkrátka zábava a pohoda v přírodě. Více snad příště. **KŠ**

Se dřevem se to musí umět a technika si poradí.

Foto KN

HÁDANKA

Podle slibu redakce v dřívějším textu přinášíme alespoň částečné odpovědi na otázky vztažené k leteckému snímku Kokor na titulní straně letošních dubnových Kokorských novin. Věříme, milí čtenáři, že takových luštitelů, kteří si nejprve sami zkusí najít odpovědi a teprve pak se obrátí k tomuto článku, bude co nejvíce. Co se tedy od snímkování v naší obci změnilo? Díváme se na barevnou titulní stránku KN XIX/2 /tu si vezměte před sebe, to je podmínka/ a začneme u Základní školy: **na fotografii má její budova krásně červenou střechu, krytou barevně věčným, nezničitelným eloxovaným hliníkem**. Podívejte se dnes, reklama byla nepravdivá (stejně jako u kláštera), střecha je šedá, nevýrazná. Na balkoně školní

budovy není ještě osazen solární panel, dnes mohutný jehličnan vlevo od vstupní branky byl ještě malý, pamětníkům známé topoly jsou již vykácené a řada tuhých před okny suterénu je teprve záměrem.

Svatý Jan Nepomucký u školy je zakryt převislými větvemi mohutné smuteční vrby.

Ústav sociální péče pro ženy má čerstvě přistavěné, dosud neomítnuté dvorní křídlo od hřbitova, vedle fary dosud stojí dnes již neexistující hospodářská budova ústavu, který na velkou rekonstrukci a přístavbu teprve čeká. Ve Vrbí dosud nestojí v proluce nový rodinný dům, dům Ministerovských čp.143 má ještě původní podobu, sousední dům Jemelkových je dosud přízemní, v Haltýřích ještě stojí dům Antonína Koláře, není tedy dosud postaven současný dům Pavla Děrdu, řadová zástavba na Pusté nemá provedenu omítku dvorních fasád. Fasáda domu u Olešnice čp.196 a fasáda obchodního domu je na snímku bílá, dnes výrazně červená atd. Všechny údaje, prosím zkontrolujte a alespoň jeden, který jste navíc našli sami, přidejte. A hleďte vždy alespoň ve dvojici, abyste se mohli v míru pohádat, je to zdravé. Zbývá ještě dodat nebo nějak spočítat, kdy tento letecký snímek vznikl. Čekáme na případné další tipy a doplňovací postřehy. Hleďte dál.

Střechy na titulní straně téhož čísla KN (foto z balkonu redakce) zleva podle majitelů – Košťálek, Niesner, Polcar, Šouc, Hasa, Soldán, zcela vpravo Ptáček. **KŠ**

Gulášfest v příjemném prostředí starého hřiště.

Foto KN

VESELÝ OLDA a pes mají rádi tenis.

Foto převzato

Olda už v nové důstojné roli. Je voda slaná, nebo sladká? Pro generační výuku plavání je to jedno.

Foto převzato